

En Luka i la llum de l'esperança

En un petit poble rodejat d'un bosc màgic vivia un nen de 6 anys anomenat Luka. En Luka era un nen molt curiós i aventurer, però tenia un petit problema: li feia por gairebé tot! Li feia por la foscor, els sorolls forts i, sobretot, li feia por la misteriosa Clariana dels Secrets que es trobava al bell mig del bosc!

Un dia, mentre jugava a prop del bosc, En Luka va sentir un estrany soroll que provenia de l'interior del bosc. El soroll era tan misteriós que va despertar la seva curiositat. Tot i tenir por, en Luka va decidir endinsar-se al bosc per descobrir d'on venia aquell soroll misteriós.

Mentre es feia camí entre els arbres, En Luka va veure una cosa que el va deixar sense alè: un enorme drac vermell! El cor d'en Luka batejava amb força i va estar a punt de sortir corrents, però va recordar les paraules de la seva àvia: "No has de tenir por de l'inconegut, Luka. De vegades, les coses més increïbles passen en els llocs més inesperats".

El drac, que es deia Draco, va somriure amablement a en Luka i li va explicar que estava buscant una planta màgica anomenada Llum de l'Esperança, que només creixia a la Clariana dels Secrets. "Però necessito ajuda per trobar-la", va dir en Draco amb veu suau.

En Luka va engolir saliva i va decidir que era hora d'enfrontar-se a les seves pors. Amb valentia, es va oferir a ajudar el drac a trobar la Llum de l'Esperança.

Junts, En Luka i el Draco es van endinsar en el bosc. A mesura que avançaven, En Luka se sentia espantat, però recordava que havia de ser valent. Aviat van arribar a la misteriosa Clariana dels Secrets, on van descobrir la Llum de l'Esperança brillant entre les flors.

Just quan anaven a recollir la planta màgica, van sentir un xiuxiueig entre els arbres. Era una esquirola que es deia Nutsy, que havia estat observant des de lluny. "Oh, quina meravella!", va exclamar la Nutsy. "Aquesta planta podria ajudar a la meva àvia, que està molt malalta".

En Luka i en Draco van saber en aquell moment que havien de compartir la Llum de l'Esperança amb altres éssers del bosc. Amb cura, van recollir uns quants pètals i se'ls van donar a la Nutsy perquè els portés a la seva àvia.

Després d'ajudar la Nutsy, En Luka es va adonar que ja no tenia por. Havent enfrontat el seu major temor, havia sortit victoriós. Va aprendre que la valentia no significa no tenir por, sinó enfrontar-se a les pors malgrat sentir-los.

El drac, agraint la valentia d'en Luka, li va prometre que mai més tindria por al bosc. Des d'aquell dia, en Luka va viure sense por, explorant el bosc i fent amics amb altres nens del poble, tots els quals admiraven la seva valentia i determinació.

I així és com el petit en Luka va aprendre a vèncer la por i es va convertir en el més valent del poble, gràcies a una petita dosi de coratge i a la bondat d'un drac amistós.